

ZASTĘPCA PREZYDENTA MIASTA PŁOCKA DS. KOMUNALNYCH

Płock, dnia 15 czerwca 2011 roku

BNW 0003.15.2011.P.S.

**Pani
Wioletta Kulpa
Radna Rady Miasta Płocka**

Szanowna Pani,

W odpowiedzi na Pani interpelację Nr BRM 0003/215/2011 zgłoszoną między Sesjami Rady Miasta Płocka w dniu 01.06.2011 roku dotyczącą wprowadzenia zakazu palenia wyrobów tytoniowych w Komunikacji Miejskiej- Płock wyjaśniam, co następuje. W oparciu o informacje udzielone przez Zarząd Spółki Komunikacja Miejska-Płock Sp. z o.o. informuję, iż wprowadzenie całkowitego zakazu palenia wyrobów tytoniowych na terenie Komunikacji Miejskiej – Płock Sp. z o. o. podyktowane jest nowelizacją ustawy z dnia 09 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U.2010.81.529), oraz ustawą z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tekst jednolity: Dz. U. 2009 r. Nr 178 poz. 1380 ze zm.). Ustawa z dnia 8 kwietnia 2010 roku o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych oraz ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej nadała nowe brzmienie art. 5 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych. W aktualnie obowiązującym kształcie ustawa wprowadza generalny zakaz palenia wyrobów tytoniowych:

- 1) na terenie zakładów opieki zdrowotnej i w pomieszczeniach innych obiektów, w których są udzielane świadczenia zdrowotne,
- 2) na terenie jednostek organizacyjnych systemu oświaty, o których mowa w przepisach o systemie oświaty, oraz jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, o których mowa w przepisach o pomocy społecznej,
- 3) na terenie uczelni,
- 4) w pomieszczeniach zakładów pracy innych niż wymienione w pkt. 1 i 2,
- 5) w pomieszczeniach obiektów kultury i wypoczynku do użytku publicznego,
- 6) w lokalach gastronomiczno-rozrywkowych,
- 7) w środkach pasażerskiego transportu publicznego oraz w obiektach służących obsłudze podróżnych,
- 8) na przystankach komunikacji publicznej,
- 9) w pomieszczeniach obiektów sportowych,
- 10) w ogólnodostępnych miejscach przeznaczonych do zabaw dzieci,
- 11) w innych pomieszczeniach dostępnych do użytku publicznego.

Dodatkowo, każdy właściciel lub zarządzający obiektem (a więc również pracodawca) lub środkiem transportu, w którym obowiązuje zakaz palenia wyrobów tytoniowych, jest zobowiązany do umieszczenia w widocznych miejscach odpowiednich oznaczeń słownych i graficznych informujących o zakazie palenia wyrobów tytoniowych na danym terenie lub środku transportu.

ZASTĘPCA PREZYDENTA MIASTA PŁOCKA DS. KOMUNALNYCH

Ustawa o ochronie przeciwpożarowej nakłada na osoby fizyczne, osoby prawne, organizacje lub instytucje korzystające ze środowiska, budynku, obiektu lub terenu obowiązek zabezpieczenia ich przed zagrożeniem pożarowym lub innym miejscowym zagrożeniem.

Wydane na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 ze zm.) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U.2010.109.719) w § 4 ust.1. zabrania wykonywania czynności mogących spowodować pożar lub jego rozprzestrzenianie się w obiektach oraz na terenach przyległych do nich:

1. w strefie zagrożenia wybuchem
2. w miejscach występowania materiałów pożarowo – niebezpiecznych.

Do czynności zabronionych należy między innymi palenie tytoniu.

Na terenie Komunikacji Miejskiej – Płock Sp. z o. o. znajduje się parking na 130 autobusów oraz pozostałych pojazdów Spółki, w których zbiornikach znajduje się paliwo. Średnia pojemność zbiorników paliwowych w samych autobusach wynosi około 250 litrów. Na terenie Spółki znajduje się także stacja paliw płynnych dostępna dla klientów zewnętrznych jak i na własne potrzeby. Olej napędowy jak i benzyna należą do grupy produktów ropopochodnych pożarowo - niebezpiecznych zakwalifikowanych do klasy 3.

W ocenie Zarządu Spółki wprowadzenie stref zagrożenia pożarowego „tylko” w obrębie stacji paliw, hal warsztatowych, parkingu dla autobusów, a tym samym wprowadzenia zakazu palenia w tych miejscach miało się z celem. Stąd zasadne było wprowadzenie całkowitego zakazu palenia na terenie Komunikacji Miejskiej – Płock Sp. o.o.

Z wymienionego przez Panią Radną artykułu 233 Kp wynika obowiązek zapewniania pracownikom pomieszczeń higieniczno - sanitarnych, które pracodawca w szerokim słowa znaczeniu zapewnia pracownikom na co dzień. Jednakże nie wynika z niego wprost obowiązek urządzenia palarni. Pragnę nadmienić, że przytoczone w punktach 1,2,3 interpelacji Pani Radnej orzecznictwo sądowe w zakresie palenia tytoniu odnosi się do okresów obowiązywania ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych przed jej nowelizacją. Nowelizacja ustawy z 8 kwietnia 2010r. opublikowana w Dzienniku Ustaw nr 81 pozycja 529 wprowadziła odmienne uregulowania w powyższym zakresie. Zgodnie z nowelizacją ustawy właściciel lub zarządzający obiektem nie ma obowiązku wyznaczenia palarni.

Wprowadzie w dalszym ciągu obowiązują przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 września 1997 roku w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, w którym to pomieszczenie palarni zalicza się do pomieszczeń higieniczno-sanitarnych. Jednakże w obecnej sytuacji prawnej powstała niespójność przywołanej nowelizacji ustawy z treścią wyżej wymienionego rozporządzenia. We wrześniu ubiegłego roku Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej przygotowało projekt nowelizacji rozporządzenia w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie między innymi dotyczącym palarni. Nowelizacja ta nie przewiduje zaliczenia pomieszczenia palarni jako pomieszczenia higieniczno – sanitarnego.

ZASTĘPCA PREZYDENTA MIASTA PŁOCKA DS. KOMUNALNYCH

Ponadto należy stwierdzić, że dnia 28 sierpnia 2006 roku Prezydent RP ratyfikował sporządzoną 21 maja 2003 roku Ramową Konwencję Światowej Organizacji Zdrowia o Ograniczeniu Użycia Tytoniu – (Dz. U. nr 74 pozycja 487 z 2007 roku). Zgodnie z art. 8 Konwencji:

1. Strony uznają, że dowody naukowe w jednoznaczny sposób wykazują, że narażenie na dym tytoniowy jest przyczyną śmierci, chorób i niepełnosprawności;
2. Każda Strona przyjmuje i wdroży, w obszarach istniejącej krajowej jurysdykcji określonych w prawie krajowym oraz w aktywny sposób będzie propagować na innych szczeblach jurysdykcyjnych, przyjęcie i wdrożenie skutecznych środków ustawodawczych, wykonawczych, administracyjnych lub innych, przewidujących ochronę przed narażeniem na dym tytoniowy w zamkniętych miejscach pracy, środkach transportu publicznego, zamkniętych obiektach publicznych oraz w odpowiednich przypadkach w innych miejscach publicznych.

Konwencja jak i dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 roku w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG – Dz. U. UE. L.04.158.50) dają obok regulacji w prawie polskim – podstawy do nienakładania na pracodawców obowiązku urządzania palarni.

Zarząd Spółki nie podzielił Pani poglądu, że wprowadzając zarządzenie o zakazie palenia wyrobów tytoniowych na terenie całego zakładu dopuścił się „dyskryminacji” pracowników. Zdaniem Zarządu przedmiotowy zakaz ma na celu ochronę zdrowia przed następstwami wdychania dymu tytoniowego wszystkich pracowników zarówno osób palących jak i nie palących, a także ochronę mienia Spółki przed zagrożeniem pożarowym.

Z poważaniem

Zastępca Prezydenta Miasta Płocka
Krzysztof Buczkowski

Otrzymują:

1. Adresat
2. BRM
3. WOP-I-RO
4. BNW a/a